

OSWALD WIRTH

Francmasoneria pe înțelesul adeptilor săi

Filosofia, obiectul,
metoda și mijloacele sale

Acest volum conține ediția integrală a celor trei Manuale
inițiatice fundamentale ale Francmasoneriei: *Cartea Ucenicului*,
Cartea Companionului și *Cartea Maestrului*.

Cuvânt-înainte:
VASILE ZECHERU

Traducere din franceză:
VICTOR-VIOREL AGAPIESCU

Ediție îngrijită de:
HORIA NESTORESCU-BĂLCEȘTI

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

CUVÂNT-ÎNAINTE	7
<i>Breviar bio-bibliografic și istoric</i>	42
PRIMA CARTE: CARTEA UCENICULUI	49
Noilor Inițiați	50
<i>Întrebări ritualice de adresat Fraților veniți în vizită</i>	52
<i>Rezumat filosofic asupra istoriei generale a Francmasoneriei</i>	54
<i>Viitorul Francmasoneriei</i>	113
<i>Inițierea masonică</i>	114
<i>Conceptii filosofice asociate ritualismului gradului de Ucenic</i>	130
<i>Obligațiile Ucenicului–Mason</i>	135
<i>Catehism interpretativ al gradului de Ucenic</i>	142
<i>Primele elemente de filosofie inițiativă</i>	152
A DOUA CARTE: CARTEA COMPANIONULUI	173
Inițiaților gradului 2	175
Partea I: Noțiuni istorice referitoare la gradul de Companion	179
<i>Capitolul 1: Arta și măiestria ei integrală</i>	180
Partea a II-a: Ritualismul gradului de Companion	188
<i>Capitolul 1: Examenul candidatului pentru gradul de Companion</i>	189
<i>Capitolul 2: Recepția în Loja gradului de Companion</i>	192
<i>Capitolul 3: Călătoriile</i>	196
<i>Capitolul 4: Veritabila Iluminare</i>	202
<i>Capitolul 5: Companionul, lucrător al Marii Opere</i>	210
Partea a III-a: Conceptiile filosofice asociate gradului de Companion	217
<i>Capitolul 1: Cunoaște-te pe tine însuși</i>	218
<i>Capitolul 2: Viața</i>	220
<i>Capitolul 3: Rațiunea</i>	224
<i>Capitolul 4: Inteligența</i>	226
<i>Capitolul 5: Inițiatul și opera sa supraomenească</i>	228

Partea a IV-a: Obligațiile Companionului	232
Partea a V-a: Catehism interpretativ al gradului de Companion	239
Partea a VI-a: Noțiuni de filosofie inițiativă referitoare la gradul de Companion	250
Partea a VII-a: Loja Companionului	265
Partea a VIII-a: Divergențele rituale	279
A TREIA CARTE: CARTEA MAESTRULUI	290
Inițiativă gradului 3	292
Partea I: Noțiuni istorice referitoare la gradul de Maestru	295
<i>Capitolul 1: Societățile secrete și Inițiativă</i>	296
<i>Capitolul 2: Misterele</i>	314
<i>Capitolul 3: Masonismul</i>	326
Partea a II-a: Ritualismul gradului de Maestru	336
<i>Capitolul 1: Ritualismul inițiativ</i>	337
<i>Capitolul 2: Interpretarea legendei</i>	351
<i>Capitolul 3: Miturile</i>	356
Partea a III-a: Concepțiile filosofice referitoare la gradul de Maestru	368
<i>Capitolul 1: Nemurirea</i>	369
<i>Capitolul 2: Construcția individuală</i>	381
Partea a IV-a: Obligațiile Maestrului	384
<i>Capitolul 1: Realizarea</i>	385
Partea a V-a: Catehism interpretativ al gradului de Maestru	394
Partea a VI-a: Noțiuni de filosofie inițiativă referitoare la gradul de Maestru	402
<i>Capitolul 1: Proprietățile intrinseci ale numerelor la gradul de Maestru</i>	403
Partea a VII-a: Prerogativele Măiestriei	429
<i>Capitolul 1: Prerogativele Măiestriei</i>	430
<i>Capitolul 2: Gradele înalte</i>	435
Partea a VIII-a: Recomandări bibliografice utile Maestrilor	440

[...] *Masoneria conferă inițierea integrală în trei grade, marcând tot atâtea etape menite să ducă [...] la cunoașterea inițiativă (gnoza).*

Oswald WIRTH

CUVÂNT-ÎNAINTE

Dacă, de la bun început, s-ar pune problema să rezumăm toată baza de date și informații referitoare la Oswald Wirth (1860–1943), ar fi suficient să menționăm că numărul 78/2016 al prestigioasei reviste *Chroniques d'Histoire Maçonnique*, editată de Institutul de studii și cercetări al Marelui Orient al Franței¹, este dedicat în întregime celui pe care postumitatea l-a distins cu titlatura de „părinte al literaturii masonice moderne”. *Celebru dar, în cele din urmă, puțin cunoscut, [...] Wirth, tatăl manualelor² [...], fondator al revistei Le Symbolisme [...], rămâne un personaj misterios. Care a fost parcursul său [masonic – n. n.]? Care a fost proiectul său? Mai presus de personalitatea lui Wirth, această schiță biografică poate constitui o primă filă a unui dosar mai vast privind restaurarea simbolismului [...] în sânul Masoneriei franceze de la finele secolului al XIX-lea și în tot secolul XX. În articolul său intitulat Oswald Wirth, du GODF à la GLSE³, de la GLSE à la GLDF⁴ (1884–1914), din care am citat, André Combes reușește să formuleze răspunsuri la întrebările menționate și să confere interpretări valide cu privire la deciziile și acțiunile autorului cărții pe care o prefațăm, pe parcursul celor trei decenii de referință.⁵*

¹ *Grand Orient de France (GODF).*

² *Manualele sunt cele trei lucrări: Cartea Ucenicului, Cartea Companionului (Calfei) și Cartea Maestrului.*

³ *Marea Lojă Simbolică Scoțiană.*

⁴ *Marea Lojă a Franței.*

⁵ Sursa articolului: <https://www.hiram.be/blog/2016/09/11/oswald-wirth-pere-de-litterature-maconnique-moderne/>.

Ca o recunoaștere a meritelor sale excepționale, Wirth a fost înnobilit, de către unul dintre exegeții săi, cu titlul de *innoitor și păstrător al veritabilei Francmasonerii* căci, într-adevăr, cu nemărginită dăruire și cu o excelentă cunoaștere ezoterică, Wirth s-a angajat într-o luptă de idei pentru a apăra Francmasoneria tradițională, întemeiată pe credință în Entitatea supremă și în nemurirea sufletului uman (Baylot, 1975)¹. În acest sens, au rămas suficiente referiri privind incidentul din 1885, când tânărul Wirth, în calitate de secretar al Respectabilei Loji (R:L:) *La Bienfaisance châlonnaise*, a dat un verdict curajos privind regularitatea ritualurilor pe care ierarhii GODF le cereau a fi revizuite pentru ca astfel să fie aliniate la ateismul furibund ce guverna în acea epocă. Mai apoi, distant și imparțial ca un istoric autentic, Wirth relatează schisma prin care din GODF s-a desprins GLSE (1880) și apoi, GLDF (1894). Pe considerente de regularitate masonică, Wirth a militat activ pentru unirea celor două obediențe rebele.

Autorul prezentei lucrări provine din celebrul ocultism francez, atât de fierbinte și de prolific în perioada istorică denumită, îndeobște, *La Belle Époque*; de aceea, în tot ce produce el ca literatură ezoterică, ni se dezvăluie ca excelent cunoscător al Alchimiei și Hermetismului, dar și al unor practici spiritualiste care au făcut furori în epocă. Formația intelectuală, cunoștințele pe care le-a acumulat și cercul său de relații de la vremea respectivă au concurat la o profundă înțelegere a ezoterismului, în genere, la cristalizarea unor convingeri de natură tradiționalistă și, mai ales, la consolidarea stilului său inconfundabil, marcat de o impresionantă simplitate și claritate. Expunerile lui Wirth au o imensă capacitate de a transmite esența într-o materie care, de regulă, se sustrage sistematic verbalizării și conceptualizării. Wirth își reprezintă doctrina masonică organic interconectată cu dogma creștină și cu credințele Ordinilor monahale din Evul Mediu, aceasta fiind în măsură să adauge valoare și legitimitate scrierilor sale. Fire de artist, el vede, totodată, Arta Sacră cu adânci rădăcini în științele oculte și în alegoria inițiatică. Pentru toate acestea și în prelungirea lor firească, Wirth lasă să se întrevadă în lucrările sale

¹ Vezi Bibliografia de la finalul Cuvântului-înainte. (N. red.)

un nețărmurit respect față de tradiția spirituală, față de ritual și simbolistică, deopotrivă.

În legătură cu prezentul volum, trebuie menționat, din capul locului, că Wirth n-a scris niciodată o carte intitulată *La Franc-maçonnerie rendue intelligible à ses adeptes: son objet, sa philosophie, sa méthode, ses moyens*. Lucrarea integrală reprezintă un produs al Casei Editoriale Dervy-Livres din Paris care, în anii '60, a reunit pentru prima dată între două coperti, probabil din rațiuni comerciale, cele trei manuale originale. În această formulă astfel consacrată, *Integrala* lui Wirth va fi reeditată masiv, nu doar în limba franceză, ci și ca traducere distinctă, fiind astfel preluată și pusă în circulație în culturi și spiritualități de pe întreg mapamondul.¹ *Integrala* este interesantă nu numai pentru conținutul său, ci și datorită graficii originale, concepută și executată de însuși Wirth care, după cum se știe, era și un foarte talentat desenator, har pe care l-a moștenit de la tatăl său. Prin grafica inserată, Wirth a generat în interiorul cărții încă un orizont de elevare spirituală, diferit de cel revelat prin text, orizont ce se impune a fi, de asemenea, investigat cu atenție, descifrat și interpretat prin prisma învățăturii ezoterice.

În plus, actuala versiune a cărții beneficiază de o traducere de excepție, semnată de domnul Victor Viorel Agapiescu, un subtil cunoscător al limbii franceze și al limbii române, deopotrivă, dar și un remarcabil peregrin în ceea ce s-ar putea denumi generic universul masonic actual, cu reliefurile atât de vălurate din cauza exploziei obediențiale. Ca atare, așa cum ne-a obișnuit deja, Editura Herald vine în peisajul literaturii masonice autohtone cu o nouă și prețioasă contribuție destinată să lărgască orizontul nostru de înțelegere în această materie fascinantă și greu de descris în cuvinte omenești.

*

Aspectele biografice pe care le vom prezenta mai jos au fost alese pentru a schița un portret al autorului. Nu vom încerca să răspundem, aici, la întrebarea: *În ce măsură anumite aspecte biografice au contribuit la definirea lui Wirth ca excelent autor de carte masonică?*, chiar dacă putem accepta că o atare cercetare atentă a cursului vieții

¹ Daniel Ligou, p. 1141.

sale ar putea aduce inclusiv un plus de înțelegere cu privire la operă. Pentru o mai bună clarificare, vom puncta, totuși, câteva elemente care au marcat procesul de formare și consolidare a personalității celui care a lăsat posterității o capodoperă a genului, cartea de față cu cele trei secțiuni distincte și reprezentative privind parcursul inițiativ tradițional în varianta sa occidental-europeană.

Oswald Wirth vede lumina zilei în august 1860 la Brienz, în Elveția. Deși fire boemă, tatăl său, pictor fiind, reușește să asigure un trai decent familiei sale și o educație aleasă celor trei copii. Mama, o catolică ferventă, îl înscrie pe Oswald la Colegiul Saint-Michel din Fribourg, cunoscut în epocă pentru rigoarea și disciplina sa exemplare. La doar un an de la decesul doamnei Wirth (1878), tânărul Oswald va obține o slujbă de funcționar la Londra și astfel, în calea destinului său se vor deschide noi și captivante perspective.

Vom menționa, în continuare, patru repere biografice importante, patru întâlniri astrale care au marcat evident, fiecare în felul său, destinul scriitorului. Prima întâlnire este cea pe care Wirth o va fi avut cu cărțile semnate de Jean-Paul Mazaro¹, un obscur producător de mobilă cu preocupări spirituale și sindicale. Așa i s-a deschis autorului nostru curiozitatea pentru ocultism și misterioasa-i dimensiune teurgică, dar și pentru masonerie și ezoterism, în general. Cea de-a doua întâlnire, cea cu Adolphe (Alexis) Didier² (1826–1886), vine să consolideze convingerile lui Wirth și adaugă consistență în ceea ce privește argumentația prin care se justificau, în epocă, efectele spectaculoase și inexplicabile ale tehnicilor oculte. Mai apoi, urmează în această serie întâlnirea din 1882 cu Joseph Silberman, omul care-l îndeamnă energic să ceară admiterea în Masonerie³.

¹ Considerat astăzi ca fiind un autor minor și nesemnificativ, Mazaro¹ relevă o viziune originală privind organizarea socială, masoneria având, în opinia sa, un rol de moderator; concepția sa prefigurează, cumva, teoria corporatistă pe care, mai târziu, o va fundamenta Mihail Manoilescu (1891-1950). Cele mai importante lucrări semnate de Mazaro¹ sunt: *Mutualité, solidarité, réciprocité: La Franc-maçonnerie, religion sociale du principe républicain* (1880) și *La Franc-maçonnerie scientifique, les sept lumières maçonniques et le suffrage universel syndical* (1885).

² Un medium celebru, hipnotizator și clarvăzător care își întemeia tehnicile oculte pe teoria magnetismului animal, promovată de către Franz (Friedrich) Anton Mesmer (1734-1815).

³ Lepage în Wirth, 2005, pp. 9-12.

În 1883, Wirth a fost înrolat pentru a-și satisface stagiul militar, iar la începutul anului următor va fi inițiat ca Ucenic în R.:L.: *La Bienfaisance châlonnaise* din obediența GODF; în toamna anului 1885, el era deja Maestru și îndeplinea funcția de Secretar al Lojii respective¹. La scurt timp, vine și proba de foc – circulara din acel an emisă de către Marele Consiliu al GODF prin care se solicita imperativ tuturor atelierelor din obediență să formuleze propuneri de revizuire a ritualurilor. Deși relativ proaspăt inițiat, Wirth are o atitudine îndrăzneță, profund tradițională și corectă, pe fond, chiar dacă, prin aceasta, s-a poziționat în dezacord vădit cu ierarhii vremii².

Cea mai importantă dintre întâlnirile lui Wirth, întâlnirea cu Stanislas de Guaita (1861–1897), este de departe și cea mai rodnică sub aspectul înrăurilor pe care eruditul și distinsul aristocrat le va fi exercitat asupra aspirantului nostru din acea perioadă.³ De fapt, nu este vorba doar de o întâlnire singulară, ci de un proces formativ deosebit de fecund pe care-l va parcurge, treaptă cu treaptă, cel ce avea să fie gratulat, jumătate de secol mai târziu, cu titluri dintre cele mai frapante și neobișnuite: mare ocultist și astrolog, terapeut, hermetist, ghicitor în tarot, sfânt al francmasoneriei, nimeni altul decât autorul cărții pentru care consemnăm acest mic studiu introductiv⁴.

Întâlnirea cu de Guaita debutează prin 1886 în condiții obscure; în anul următor acesta îl va angaja pe Wirth ca secretar personal, dar relația lor nu va fi una de serviciu, ci se va transforma foarte repede într-o nobilă prietenie între doi bărbați tineri, inteligenți și cu infinită aplecare către cele spirituale. A dăinuit legenda potrivit căreia de Guaita avea o fabuloasă bibliotecă personală în materie de Hermetism, Alchimie și Kabbalah. În momentul întâlnirii celor doi, de Guaita era considerat deja ca fiind un reputat cunoscător al științelor oculte; se va specula, totodată, că ar fi fost și un practicant al magiei, cu oarece faimă în epocă.

¹ Buluță, pp. 109-122.

² Ragon, pp. 31-34.

³ Wirth știa limba germană din familie și se va perfecționa în franceză sub îndrumarea lui de Guaita.

⁴ Wirth, 1935; Lepage în Wirth, 2005, pp. 12-16.

PRIMA CARTE

UCENICUL

„[...] Francmasoneria este chemată să refacă lumea.
Sarcina nu este peste puterile sale cu condiția să devină ceea
ce trebuie să fie.”

„Francmasoneria are drept scop formarea Inițiaților, adică a
Oamenilor, în cel mai înalt sens al cuvântului.
Masonul trebuie, așadar, să opereze asupra lui însuși o trans-
mutație asemănătoare celei a Alchimistului [...]”

Oswald WIRTH

CARTEA UCENICULUI

NOILOR ÎNȚIAȚI

(Prefața ediției din 1931)

Preaiubiți Frați,

Prin inițierea la misterele sale, Francmasoneria vă propune să deveniți oameni de elită, să deveniți înțelepți, dar și gânditori, ridicați deasupra maselor de ființe care nu gândesc.

A nu gândi înseamnă a consimți să fii dominat, condus, dirijat și să fii tratat adesea ca slugă.

Numai prin calitățile sale intelectuale omul se distinge de brută. – Gândirea îl eliberează, îi deschide lumea. – A gândi înseamnă a domni, înseamnă să fii rege.

Dar gânditorul a fost dintotdeauna o ființă de excepție. Odinioară omul a avut răgazul să se reculegă, să se piardă în visuri; în zilele noastre, el cade într-un exces contrar. Lupta pentru viață îl absoarbe într-o asemenea măsură, încât nu-i mai rămâne timpul să mediteze în liniște și să cultive Artă supremă a Gândirii.

Îi revine Francmasoneriei rolul de a face să renască printre noi această Artă numită și Marea Artă, Artă regală sau Artă prin excelență.

Intelectualitatea modernă nu poate să continue să se zbată între două tendințe care exclud – și una, și cealaltă – gândirea: între bisericile bazate pe o credință oarbă și școlile care decretează dogmele noilor noastre credințe științifice.

În timp ce totul converge spre a-i scuti pe contemporanii noștri de la a gândi, a devenit indispensabil ca o instituție puternică să reanime flacăra tradițiilor care se pierd. Ne trebuie gânditori, dar învățământul nostru universitar nu este în măsură să-i formeze.

Gânditorul nu este omul care știe multe; el nu are o memorie abundent încărcată de amintiri stânjenitoare și de detalii fără semni-

ficații, el este un spirit liber care nu are nevoie să fie indoctrinat și nici impregnat de catehisme.

Gânditorul se face el însuși, el este fiul operelor sale. Francmasoneria cunoaște această realitate vie, așa încât evită să insuflă dogme. Contrar tuturor bisericilor, ea nu pretinde că deține Adevărul. Masoneria se limitează la o necesară avertizare contra erorii și îl incită pe fiecare să caute ce este Adevărat, Just și Frumos. Francmasoneria respinge frazele și formulele de care spiritele vulgare se agață pentru a se fâli cu aparențele unei false cunoașteri. Ea dorește să-i conducă pe adepții săi spre gândire și, în consecință, nu propune învățămintele sale decât sub voalul alegoriilor și simbolurilor. Astfel, ea invită la reflecție, așa încât adepții să se străduiască a înțelege și a ghici sensurile profunde ale realității.

Așadar, preaiubiții mei Frați, faceți efortul de a fi ghicitori în sensul cel mai înalt al cuvântului. Nu veți cunoaște în Masonerie decât ce veți găsi prin voi înșivă. La rigoare, devine inutil să vă spun mai mult. Dar, dat fiind că înclinările spre meditație sunt așa de precare în zilele noastre, Masonii experimentați au crezut de cuviință să vină în ajutorul spiritului greoi al acestor vremuri. Ei au decis să facă Francmasoneria mai pe înțelesul adepților ei. După ce au publicat Ritualul interpretativ al gradului de Ucenic, ei au făcut posibilă apariția acestui Manual care este urmat de Cartea Calfei (Companionului) și de Cartea Maestrului. Sarcina lor este ingrată, dar ei contează pe sprijinul și concursul tuturor celor care simt nevoia unei regenerări inițiatice a Francmasoneriei. Ei vor fi profund recunoscători pentru sfaturile și informațiile celor care vor dori să le trimită Lojii Travail et Vrais Amis Fidèles¹.

Oswald WIRTH

¹ „Muncă și Adevărați Prieteni Credincioși.” (N. tr.)

ÎNTREBĂRI RITUALICE DE ADRESAT FRAȚILOR VENIȚI ÎN VIZITĂ

Atunci când un Mason se prezintă pentru a participa la Lucrările unei Loji, el nu obține intrarea în Templu decât după ce a fost verificat de către Fratele Expert.

Intrând, el execută *mersul* și *saluturile* de rigoare și apoi rămâne în picioare și la *ordin* între cele două Coloane până când este invitat să ia loc.

În astfel de împrejurări, Venerabilul Maestru, aflat în Jițul Regelui Solomon, va putea să pună Fratelui venit în vizită următoarele întrebări la care acesta trebuie să știe să răspundă:

Î: – Fratele meu, de unde veniți?

R: – De la Loja Sfântul Ioan, Venerabile Maestru.

Î: – Ce facem la Loja Sfântul Ioan?

R: – Ridicăm Temple virtuții și săpăm temnițe pentru vicii.

Î: – Ce ne aduceți?

R: – Salut, prosperitate și bună întâmpinare tuturor Fraților.

Î: – Ce ați venit să faceți aici?

R: – Am venit să-mi înving pasiunile, să supun voința mea obligațiilor și să fac noi progrese în Masonerie.

Venerabilul Maestru: – Luați loc, Fratele meu, și fiți bine-venit în sânul acestui Atelier care primește cu recunoștință contribuția luminilor voastre.

Autorii care au studiat ezoterismul Francmasoneriei, adică învățămintele sale ascunse, au insistat mult asupra importanței întrebării: *De unde veniți?* Această întrebare trebuie considerată de gânditor în sensul ei cel mai înalt, așa încât să-l poată conduce la problema originii tuturor lucrurilor. Ucenicul trebuie să caute ***de unde venim***, așa cum Calfa (Companionul) va trebui să se întrebe ***cine suntem*** și Maestrul, ***încotro ne îndreptăm***.

Aceste trei întrebări formulează eterna enigmă pe care orice știință și orice filosofie încearcă în permanență să o rezolve. Eforturile noastre nu pot să ajungă decât la soluții provizorii destinate să calmeze, pentru moment, setea noastră de cunoaștere. Dar realizăm

repede vacuitatea răspunsurilor de care eram mulțumiți și căutăm mereu, fără să ne facem iluzii, crezând că am greșit.

Asemănător legendarului *Jidov rătăcitor*, spiritul uman este mereu activ. Dar, atunci când oamenii se grupează între ei, legătura lor socială decurge în esență din ideile pe care și le fac despre trecutul, despre prezentul și despre viitorul lucrurilor.

Este, așadar, imperativ pentru gânditor să-i lumineze din acest punct de vedere pe contemporanii săi. Ca și Oedip, el trebuie să știe să răspundă interogațiilor Sfinxului sau, cel puțin, după exemplul lui Hercule, să știe să păcălească foamea lui Cerber aruncând un pumn de pământ în cele trei guri ale păzitorului infernului.

Întrebarea „De unde veniți?” nu are numai un sens filosofic: Ritualul răspunde raportându-se la istoria Francmasoneriei. Instituția noastră derivă, așadar, din *confreriile Sfântului Ioan*, titlu pe care îl purtau în Evul Mediu corporațiile constructive cărora le datorăm cu toții capodoperele arhitecturii ogivale.

S-a dorit, printre altele, să vedem în Saint-Jean (Sfântul Ioan) pe *Janus* al Latinilor. Acest zeu cu două fețe simbolizează principiul permanent prin care trecutul și viitorul trebuie privite ca unitate. Imaginea sa trebuie să-l angajeze pe Mason să privească trecutul în același timp cu viitorul. Pentru a pregăti umanității căile progresului trebuie ținut cont de lecțiile Istoriei.

Imaginea lui Ianus bifrons, zeul cu două fețe¹

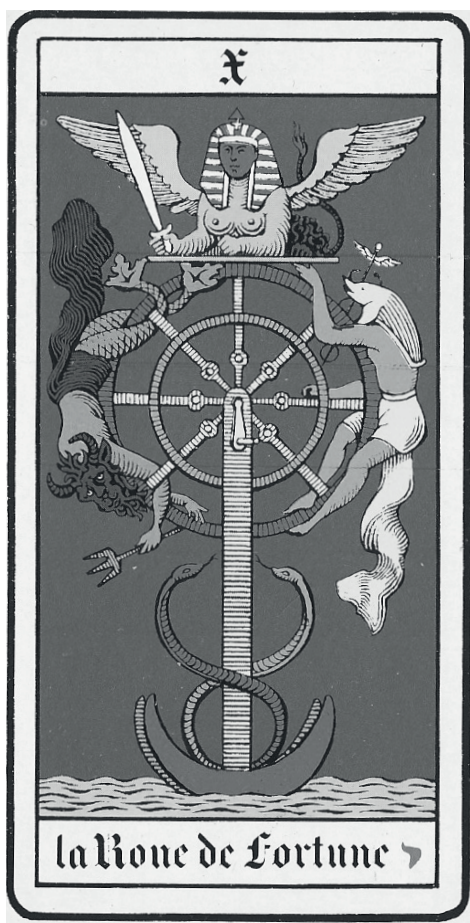
¹ Ianus, după o medalie antică. Semiluna care se află deasupra figurii cu două fețe apropie Dumnezeul latin de Hermes al grecilor. Este vorba despre influența formatoare care se inspiră din tradiție pentru a zămisli ceea ce trebuie să se nască. (*N. a.*)

— VIITORUL FRANCMASONERIEI —

Trebuie să ai foarte puține cunoștințe despre Francmasonerie pentru a vedea în ea o instituție învechită și gata să se dizolve după ce a îndeplinit esențialul misiunii sale. O examinare serioasă a acestei chestiuni ne face să înțelegem că, departe de a fi gata să moară, Francmasoneria nu și-a trăit, ca să zicem așa, decât începuturile ei fiind, în realitate, abia ieșită din perioada copilăriei. Născută de curând ca instituție istorică, Masoneria s-a dezvoltat, dar nu a atins încă vârsta adultă, faza care le permite ființelor să devină stăpâne pe ele însele. La fel ca Hercule, și ea a putut, fiind încă în leagăn, să sugrume șerpii pe care geloasa Hera îi trimisese cu gând să îl ucidă. Dar, acest succes nu înseamnă nimic raportat la lucrările pe care Masoneria are datoria să le desăvârșească.

Francmasoneria este chemată să refacă lumea, și sarcina nu este peste puterile ei cu condiția ca ea să devină ceea ce trebuie să devină. Poate să devină ceea ce trebuie să devină? Cu siguranță că da, pentru că are facultatea de a se perfecționa și de a dobândi tot ceea ce îi lipsește! Or, ceea ce îi lipsește cel mai mult este conștiința de sine. Masoneria este ca adolescentul care simte cum se trezește în el sensul gândirii. Până acum Masonii au acționat instinctiv: ei au fost ghidați mai degrabă de un sentiment mai mult sau mai puțin confuz, decât de un discernământ rațional. Însă gândirea s-a manifestat deja în ei prin acest spirit de revoltă care i-a condus să se întrebe: „De ce?”.

Refuzând să se supună obiceiurilor doar pentru că acestea sunt vechi, fiecare vrea să știe ce anume le justifică. A venit așadar momentul de a face Masoneria înțeleasă adeptilor săi. Aceasta nu trebuie să se rezume la a fi doar *simbolică*, ea trebuie să devină și *inițiatică*. Și, atunci când Masonii vor fi instruiți, atunci când vor fi realmente *Inițiați*, ne putem întreba care va fi puterea *Gânditorilor*, în sensul cel mai profund al acestui cuvânt. Ei au făcut deja mult, chiar dacă au acționat până acum de o manieră puțin conștientă; astfel, în viitor, putem aștepta de la ei opere gigantice, transformări care să modifice aspectele vieții și să asigure salvarea colectivă a oamenilor!

Roata destinului¹

¹ *Roata destinului* (Arcanul X din Tarot). Ea se învâртеște menținând fix, deasupra vortexului vital, principiul enigmatic al persistenței individuale (Sfinxul). Stabilitatea rezultă din echilibrul realizat între construcție (Anubis ascendent) și distrugere (Typhon descendent). (N. a.)